

**Miljøminister og
minister for ligestilling**

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2025 - 3407
Den 15. maj 2025

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 823 (MOF alm. del) stillet 13. maj 2025 efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DD).

Spørgsmål nr. 823

Vil ministeren kommenterer artiklen »Mikrobryggerier frygter for livet på grund af nye pantregler: I værste fald lukker vi«, Dr.dk, den 10. maj 2025, og i den forbindelse besvare følgende spørgsmål:

- Deler ministeren mikrobryggeriernes frygt for at måtte lukke som følge af EU emballageforordningens krav om, at mindst 10 procent af emballagen skal bestå af genpåfyldelige flasker, hvilket ikke er en mulighed for mikrobryggerier, der alene tapper på dåse, og kan ministeren ved implementering af forordningen undtage sådanne helt særlige virksomheder for kravet?
- Deler ministeren opfattelsen hos Bryggeriforeningen og Dansk Retursystem af, at EU-reglerne vil lægge et unødvendigt benspænd ind i et allerede velfungerende pantsystem?
- Er ministeren bekendt med oplysningen i artiklen om, at undersøgelser fra Norge og Sverige tyder på, at der faktisk ikke er nogen miljømæssig gevinst ved at stille krav om, at en vis procentdel af emballagen skal bestå af genpåfyldelige flasker? Hvis ministeren deler denne opfattelse, vil ministeren da overveje at underimplementere forordningen på dette punkt, indtil der foreligger en afklaring heraf?
- Det fremgår af artiklen, at der efter fremkomsten af de nye emballageregler, er opstået en større efterspørgsel på miljøvenlige produkter, underforstået genpåfyldelige flasker. Deler ministeren opfattelsen af, at genpåfyldelige flasker i alle forhold er mere miljøvenlige end dåser er?

Svar

Med hensyn til første og anden del af spørgsmålet vedr. hhv. emballageforordningens konsekvenser for mikrobryggerier og om EU-reglerne vil lægge et unødvendigt benspænd ind i et allerede velfungerende pantsystem, kan jeg henvise til besvarelserne af §20-spørgsmål S 1196 og S 1197.

Med hensyn til den tredje del af spørgsmålet, så er Miljøministeriet bekendt med miljøvurderinger, Life Cycle Analysis (LCA), om engangs- og genpåfyldelige emballagers miljø- og klimaregnskab i Norge og Sverige.

Resultaterne af en LCA vil afhænge af hvilke antagelser og data, der anvendes. Såfremt en LCA skal anvendes til at kunne træffe beslutninger i Danmark, er det derfor vigtigt, at dens antagelser passer til en dansk kontekst og fx bygger på danske forhold og data. Fælles for de norske og svenske LCA'er er, at miljøpåvirkninger fra transport udgør den største del af genbrugsemballagens samlede klima- og miljøregnskab. Gevinsten reduceres, hvis genbrugsemballagen skal køres frem og tilbage over store

afstande eller på bjergede veje, som det fx er tilfældet flere steder i Sverige og Norge. Foruden større transportafstande og dermed øget brændstofforbrug antager analyserne, at en genbrugsemballage i gennemsnit bruges få gange, og ikke genanvendes efter endt brug.

LCA'er bl.a. fra DTU og industrien, som bygger på antagelser og data fra danske forhold, viser, at genbrugsemballager generelt er et klima- og miljømæssigt bedre alternativ end engangsemballager i Danmark, såfremt genbrugsemballagen reelt genbruges. Typisk skal en genbrugsemballage bruges mellem 2-20 gange før den er bedre end engangsemballage.

I forhold til den fjerde del af spørgsmålet om genpåfyldelige flasker i alle forhold er mere miljøvenlige end dåser, er det ikke muligt at konkludere, at genpåfyldelige flasker i alle forhold er mere miljøvenlige end engangsdåsen, ligesom det ikke er muligt at konkludere det modsatte. Det kommer bl.a. an på, hvor mange gange genbrugsemballagen genbruges og i sidste ende genanvendes.

Danmark lagde i forhandlingerne af forordningen derfor vægt på, at genbrugsemballager skal kunne genbruges minimum 10 gange, og at det skal være muligt at opgøre genbrugsmål for drikkevarer ud fra volumen frem for styk.

Magnus Heunicke

/

Signe Vallebo